

Konspekt szkółki niedzielnej

1. NIEDZIELA PO WIELKANOCY *Quasimodogeniti*

Główna myśl: Pan jest moją siłą

Tekst: Izajasz 40,26-31 – Niezrównana wzniosłość Boga

Wiersz przewodni: Izajasz 40,31:

„Lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły.”

Cele:

Dziecko rozumie, jaki związek ma historia o orle z życiem osoby, która ufa Bogu.

Dziecko wie, że Pan daje siłę, temu, kto Mu ufa

I. Wstęp

O jakich zwierzętach czytamy w Biblii?

Pomoce: Biblia, zdjęcia lub rysunki zwierząt, o których chcemy powiedzieć (owca, osioł, wąż, gołąb, lew, mrówka).

Przebieg: *Osoba prowadząca szkółkę wita dzieci:*

Witam was na dzisiejszej, pierwszej po świętach szkółce. I od razu mam dla was zadanie. Czy potraficie powiedzieć o jakich zwierzętach mówi Biblia? A kto poda mi konkretne historie?

(Kiedy padają odpowiedzi dzieci, prowadzący zawiesza na tablicy zdjęcie/rysunek wymienionego zwierzęcia. Dzieci podają też historię, w której mowa jest o danym zwierzęciu. Mogą być one inne niż te które podane są poniżej jako przykład. Starsze dzieci czytają podane historie z Biblii, młodszym czyta prowadzący.)

- owca (przymocowujemy owcę) – odpowiednia historia może być taka: Pan Jezus opowiedział historię o zgubionej owcy (Mt 18,12-14)

- osioł (przyczepiamy obrazek osiołka) – historia: Pan Jezus wjeżdżający na osiołku do Jerozolimy (Mt 21,7-9)

- lew (przymocowujemy obrazek lwa) – historia: Daniel wrzucony do lwiej jamy. Była to kara za to, że modlił się do Pana Boga, co było zabronione zgodnie z zarządzeniem króla. (Dn 6,17)

- wąż (przyczepiamy obrazek węża) – historia to: wydarzenia z raju. Wąż, skusił Ewę, aby zerwała owoc z drzewa, z którego Pan Bóg zabronił. (1 Mż 3,1)

- gołąb (przyczepiamy obrazek gołębia) – historie, w których występuje gołąb:

1. opowieść o arce Noego. Gołębicą zostaje wypuszczona, by sprawdzić, czy na zewnątrz arki jest woda (1 Mż 8,8);

2. chrzest Pana Jezusa i pojawienie się Ducha Świętego w postaci gołębicę (Łk 3,22)

- mrówka (przyczepiamy obrazek mrówki) – znajdujemy w Biblii także mrówkę. Jest pokazana jako przykład pracowitości. W Przypowieściach Salomona czytamy: 6, 8: „Idź do mrówki leniwce, przypatrz się jej postępowaniu, abyś zmądrzał... w lecie przygotowuje swój pokarm, w żniwa zgromadza swoją żywność.” Leniwy powinien uczyć się od niej pracowitości.

Podsumowanie: Wymieniliśmy różne zwierzęta, o których mówi Biblia. Każde z nich ma swoją funkcję. Osiołek niejednokrotnie wymieniany jest jako swoisty środek transportu. Mrówka służy jako wzór pracowitości. W Biblii znajduje się wiele innych zwierząt, ale na razie na tym skończymy. Dzisiaj chcemy się dokładniej przyjrzeć jeszcze innemu, które nie było wymienione. Zaraz się dowiemy, o kim będzie mowa.

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, zdjęcie/ rysunek orła, mazak i kartka, na której zapisywać będziemy zdania – odpowiedzi na pytanie: Czego mogę się nauczyć od orła?

** Szkółka została opracowana na podstawie materiałów przygotowanych przez Barbarę Wacławik.*

1. Jakie to zwierzę?

Przeczytajmy ze Starego Testamentu, z Księgi Izajasza wiersz 31 z rozdziału 40. Słuchajcie uważnie, żeby potem powiedzieć, jakie zwierzę jest w Biblii wymienione.

(w grupie starszej czyta ochotnik, w młodszej prowadzący)

Przeczytany wiersz mówił o....

(odpowiedzi dzieci)

Tak, o orle.

2. Czego możemy od orła się nauczyć?

Czy wiecie coś o orłach? Jak wygląda? A może mieliście okazję już orła zobaczyć, na przykład w ZOO?

(odpowiedzi dzieci)

Orły to duże ptaki, których rozpiętość skrzydeł podczas lotu dochodzi nawet do 230cm! Wspaniali lotnicy, o bystrym wzroku i wielkiej zręczności. Dzisiaj zastanowimy się nad wyjątkowością orłów i będziemy sobie zadawać pytanie dlaczego ich przykład został użyty w naszym wierszu. Może nauczymy się czegoś ważnego od orłów? Pozwólcie, że jeszcze raz przeczytamy dzisiejszy wiersz: „Lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły...”

Po pierwsze: Orły łączą się w pary na całe życie. Ich związek poprzedza czas zalotów. Jest to wspaniałe widowisko. Samiec trzymając zdobycz w szponach wlatuje ponad swoją towarzyszkę, upuszcza ofiarę w dół i nurkuje, żeby ją ponownie pochwycić szponami. Samica zaś potrafi z dużej wysokości ostro zapikować ku ziemi ze złożonymi skrzydłami, by wyhamować między drzewami tuż koło gniazda. Często podczas lotu samiec i samica szepią się szponami, koziółkują razem w powietrzu, po czym, niewysoko nad ziemią, rozlatują się w różne strony, aby ponownie połączyć się w locie. Czasem orlica zwiija skrzydła i spada grzbietem w dół, a orzeł chwytą ją szponami, żeby ją ratować. Musi udowodnić, że jest gotów jej pomóc, także w obliczu śmierci. Nie opuszcza jej nawet w tak dramatycznych okolicznościach.

Bóg pragnie abyśmy byli tacy jak orły. Chce, abyśmy w trudnych chwilach, gdy jest ciężko, nie latali każdy w swoją stronę, ale trwali razem. Chce, żebyśmy sobie pomagali.

(zapisujemy na kartce: POMOC INNYM)

Po drugie: Orzeł jest jedynym ptakiem, który może patrzeć w słońce i nie uszkodzić sobie wzroku.

Wierzący może patrzeć na Syna Bożego – Jezusa. I z Niego brać przykład. Pan Bóg chce, żebyśmy starali się robić tak jak On chce.

(zapisujemy: NAŚLADOWANIE)

Po trzecie: Orzeł, kiedy zje coś, co mu zaszkodziło, leci wysoko na skałę i tam się kładzie. Leży tam tak długo, wystawiony na działanie słońca, aż trucizna opuści jego ciało.

Jezus jest Światłością świata i On może uwolnić nas z trucizny. A tą trucizną są grzechy. Musimy Mu tylko pozwolić, żeby nas oczyścił. Poprosić, by wybaczył nam grzechy.

(zapisujemy: PRZYJĘCIE PRZEBACZENIA)

Po czwarte: Kiedy orły wychowują swoje młode, opiekują się nimi. Gdy nadejdzie czas, orzeł popycha młode, aby mogły nauczyć się latać. Bez takiego pobudzenia młode ptaki byłyby zadowolone ze spokojnego trybu życia w gnieździe. Chętnie przystałyby na to, by ich rodzice przez cały czas dostarczali im pokarm. Kiedy młode orle, zmagające się z masami powietrza, nurkuje pochyło, aby nauczyć się pracy skrzydłami, jego matka leci powyżej i uważnie je obserwuje. Gdy to konieczne, nurkuje poniżej spadającego orlęcia, rozpościera swoje skrzydła i przynosi je z powrotem do gniazda. Tak prowadzoną naukę powtarza dopóty, dopóki młode orle nie nauczy się latać.

W ten sam sposób Pan prowadzi Swój lud. Prowadzi nas. Jest z nami. Uczy nas na różne sposoby

i chce, żebyśmy za Nim szli. Lecz czasem, gdy jest ciężko, On niesie nas na swych pełnych mocy skrzydłach. Nigdy nie pozwoli nam zginąć. Będzie nas uczył, abyśmy potrafili się *wzbić w górę na skrzydłach jak orły*. Pomoże nam.
(zapisać: NAUKA)

Po piąte: Jedynymi naturalnymi wrogami orłów są węże i burze. Orzeł czasem walczy z wężem. **Także my codziennie musimy walczyć z wężem – szatanem, który nas atakuje. Namawia do złego. Szuka możliwości, aby nas pokonać. Lecz my musimy odpierać jego ataki. Tak walczyć, żeby nas nie pokonał.**
(zapisać: NIE PODDAĆ SIĘ SZATANOWI I NIE PODDAĆ SIĘ POKUSOM)

Przed burzą orzeł nie ucieka, ale wznosi się ponad nią. Nie próbuje odpierać wiatru szaleńczą pracą skrzydeł. Orzeł umie szybować. W ten sposób przemierza wielkie przestrzenie, nie wkładając w to niepotrzebnego wysiłku. Nie widać nawet poruszania skrzydłami i nie widać oznak zmęczenia. **Właśnie w taki sposób powinniśmy żyć. Słuchajmy głosu Boga, ufajmy Mu. Pielęgnujmy nasze bycie razem z Nim. Czasem kiedy problemy nas przerastają, spróbujmy po prostu zaufać. Czasem nasze wysiłki nie rozwiążą trudnej sytuacji. Wtedy pozwólmy prowadzić się Bogu, unosić się wysoko ponad trudnościami, pokuszeniami i troskami. Tak jak orły szybujące ponad burzą.**
(zapisać: UMIEĆ BYĆ BLISKO BOGA MIMO TRUDNOŚCI)

Po szóste: Widok szybującego orła przy bezwietrznej pogodzie jest jednym z najpiękniejszych widoków. Majestatyczny, ogromny ptak, który z rozpostartymi skrzydłami płynie przez powietrze. Co robi? Czeki. Wypatruje zdobyczy, pozwalając się unosić prądom powietrznym. Często orły wylatują nad morzem, daleko od brzegu. Chętnie też odpoczywają na wodzie z rozpostartymi skrzydłami. **Słowo „ufać”, w innym tłumaczeniu to „czekać”. Jeśli czekamy na Pana, On przychodzi, aby odnowić nasze siły. Kiedy Mu ufamy, jesteśmy spokojni. Czekać – znaczy wiedzieć, że On nas słyszy i przyjdzie. To znaczy ufać, że On po prostu jest i nas kocha. Przebywamy z Nim, uwielbiamy Go, modlimy się i najspokojniej na świecie robimy wszystko, co nam powie. Czekanie na Pana nie wymaga wielkiego wysiłku. Przeciwnie – ono zaopatruje nas w siły. Gdy Pan jest blisko, odpoczywamy. Kiedy służymy Bogu, znika nasza słabość, a pojawiają się Boże możliwości.**
(zapisać: UFAĆ)

III. Zakończenie

Gdy zaufasz Panu Bogu, On doda Ci sił. Będąc z Nim w stałej relacji, jak orzeł będziesz w stanie, wznieść się ponad burze, pokusy. Razem z Panem Jezusem będziesz mógł/mogła je pokonać. Na Niego zawsze można liczyć. Wystarczy Mu zaufać.

1. Wiersz biblijny

Lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły. Izajasz 40,31

Informacja dla prowadzącego: starsza grupa może nauczyć się całego wiersza.

Pomoce: Na czterech dużych kartkach narysować lecącego orła (można znaleźć w Internecie lub skorzystać z załącznika zamieszczonego na końcu jako „Pomoc do nauki wiersza” i powiększyć go). Na orłach zapisać wiersz.

Na pierwszym: Lecz ci, którzy ufają Panu,

Na drugim: nabierają siły,

Na trzecim: wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły.

Na czwartym: Izajasz 40,31

Przebieg: Wytłumaczyć wiersz:

Gdy polegamy na Panu Bogu, gdy do Niego wołamy, modlimy się, On obiecuje, że doda sił.

Powie co należy robić, aby znowu nabrać sił. Tak jak orły, o których dziś mówiliśmy.

Wiersz zaczynamy czytać kucając, następnie mówimy wiersz dalej powoli wstając i podnosząc ręce w bok – robiąc skrzydła (należy robić to ostrożnie, by nie skrzywdzić drugiej osoby).

2. Prace plastyczne

A. Orzeł

Pomoce: kartka, ołówek, gumka, kredki, klej, piórka, poznany wiersz.

Przebieg: Na otrzymanej kartce dzieci same rysują lecącego orła, następnie wyklejają go, kolorują; nakleją poznany wiersz.

B. Orli wiersz – propozycja dla starszych, robią zakładkę z wierszem i rysunkiem orła

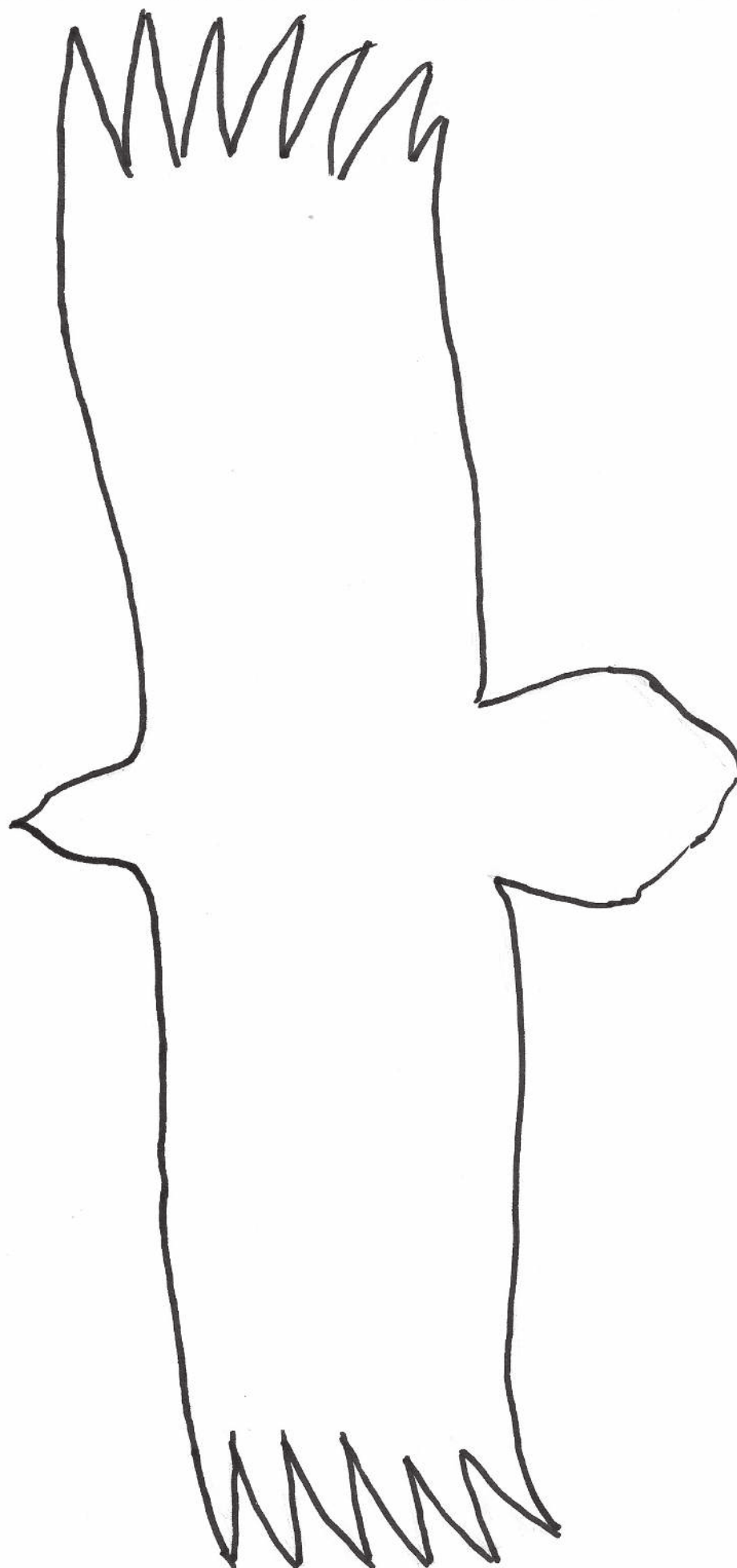
Pomoce: na twardszej kartce skopiowany załącznik (dwa rodzaje załącznika tej pracy: z zapisanym wierszem lub bez zapisanego wiersza) kredki, długopis, kredki.

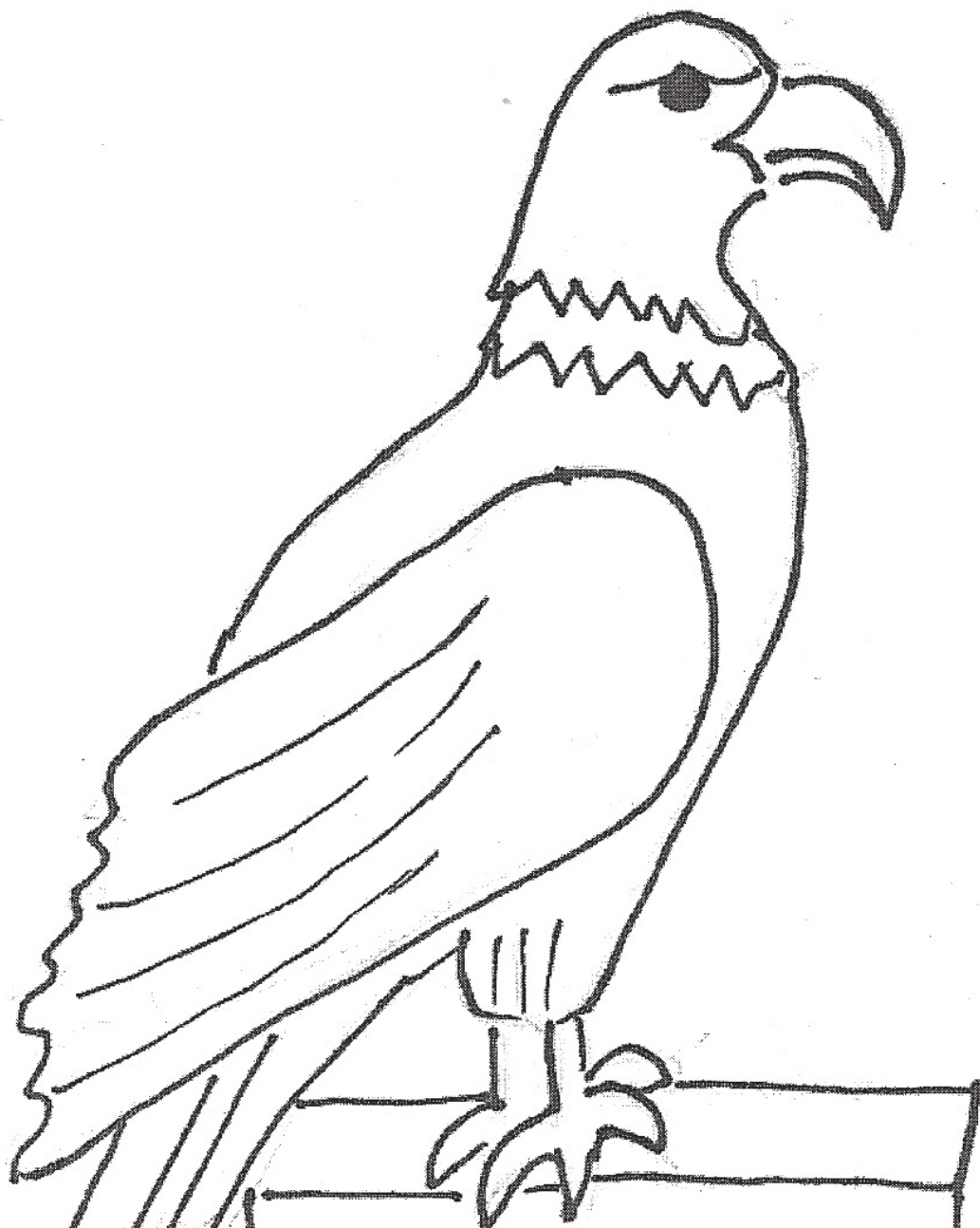
Przebieg: Jeśli wykorzystujemy załącznik bez zapisanego wiersza, najpierw należy zapisać go na karcie trzymanej przez orła, a następnie pokolorować. Gdy wykorzystujemy załącznik z wierszem, wtedy tylko należy pokolorować.

C. Wyklejamy orzeł – praca dla młodszych

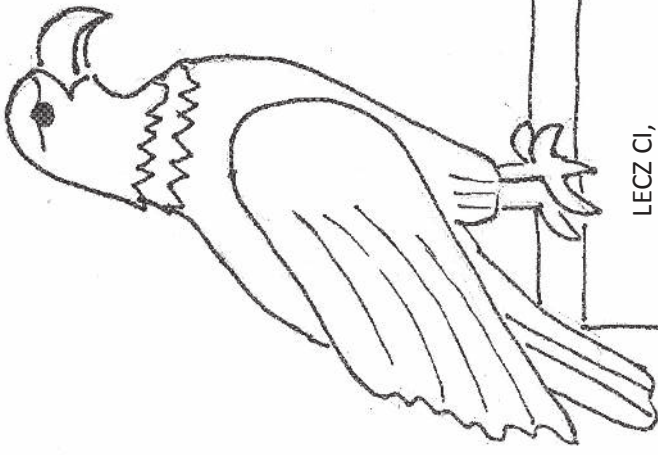
Pomoce: można wykorzystać załącznik, którego używamy do nauki wiersza, klej piórka, kredki, poznany wiersz

Przebieg: lecącego orła, należy wykleić piórami, nakleić wiersz.

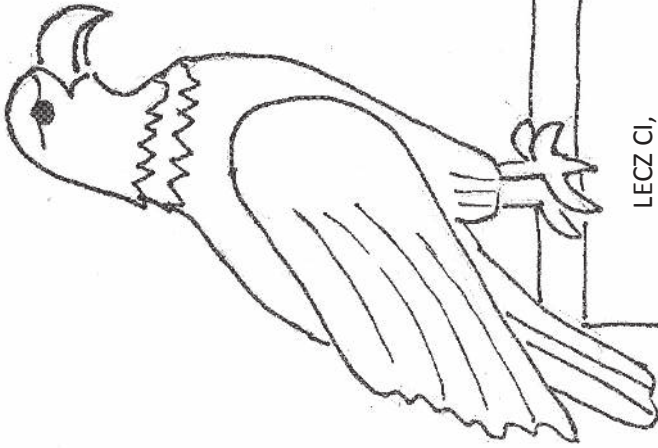

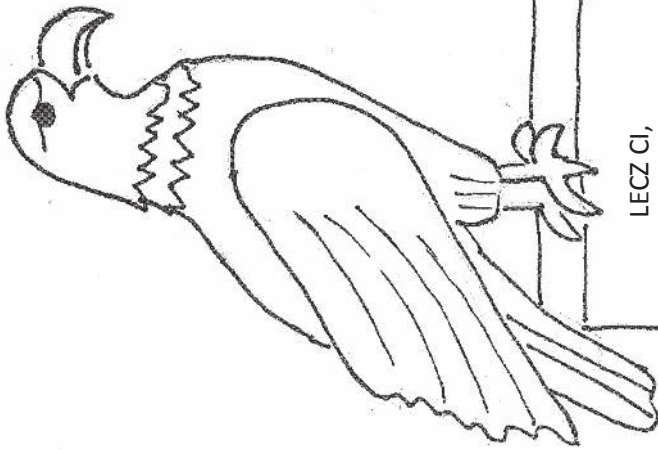
LECZ CI,
KTÓRZY UFAJĄ PANU,
NABIERAJĄ SIŁY,
WZBIAJĄ SIĘ W GÓRĘ
NA SKRZYDŁACH JAK ORŁY.
IZAJASZ 40,31

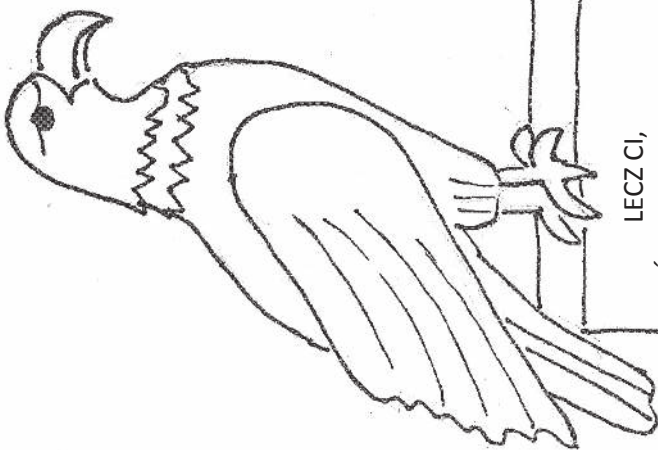
LE CZ CI,
KTÓRZY UFAJĄ PANU,
NABIERAJĄ SIĘ,
WZBIAJĄ SIĘ W GÓRĘ
NA SKRZYDŁACH JAK ORŁY.
IZAJASZ 40,31

LE CZ CI,
KTÓRZY UFAJĄ PANU,
NABIERAJĄ SIĘ,
WZBIAJĄ SIĘ W GÓRĘ
NA SKRZYDŁACH JAK ORŁY.
IZAJASZ 40,31

LE CZ CI,
KTÓRZY UFAJĄ PANU,
NABIERAJĄ SIĘ,
WZBIAJĄ SIĘ W GÓRĘ
NA SKRZYDŁACH JAK ORŁY.
IZAJASZ 40,31

LE CZ CI,
KTÓRZY UFAJĄ PANU,
NABIERAJĄ SIĘ,
WZBIAJĄ SIĘ W GÓRĘ
NA SKRZYDŁACH JAK ORŁY.
IZAJASZ 40,31

